

ταὶ καὶ μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ θείματος ἡ δεσποινὶς Ravogli
διέταξε νὰ κομίσωσι τὰς στολὰς αὗτις εἰςτὴν οἰκίαν αὐτῆς.

— Προσεκλήθη ὅπως διδάξῃ τὴν Α. Γ. τὴν βασιλόπαιδα
Μαρίαν τῆς Ἑλλάδος τὴν ιστορίαν τῆς ἐλληνικῆς τέχνης
ἡ ἐλλόγιμος δεσποινὶς Σεβαστὴ Καλλιστέρη.

— Ὅπεριλήθη τῇ ἐλληνικῇ βουλῇ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν ἔκ-
κλητιστικῶν καὶ τῆς δημοσίας παιδεύσεως ὑπουργοῦ κ.
Κοτονάκου, νομοσχέδιον περὶ τῶν ἔδρων τοῦ πανεπιστημίου
καὶ τῶν ἐν αὐτῷ μαθημάτων. Τὸ νομοσχέδιον καθορίζει τὰ
μαθήματα ἑκάστου κλάδου τῆς ἐπιστήμης παραχολούθει
πάντως καὶ νομοσχέδιον μετὰ ποινικῶν ρητρῶν αὔστηρῶν
περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ καὶ τιμωρίας τῶν τυ-
χὸν ἀμελούντων τὸ καθίκον αὐτῶν, ἃλλως ἥπας νόμος ἂν
ἄπῃ ἡ ἐφαρμογὴ μάταιον ἔστι καὶ κενόν.

— Εξεδόθη ὁ πρῶτος τόμος τῆς "Ιστορίας τῆς ἐλ-
ληνικῆς γλυπτικῆς, ὑπὸ Μαζίμου Collignon. Τὸ
ὅλον ἔργον ἀποτελεσθεῖται ἐκ δύο μεγάλων τόμων. Ο. κ.
Collignon ἔστι γνωστὸς ἐκ πολλῶν καὶ σπουδαίων αὐτοῦ
ἀρχαιολογικῶν μελετῶν. Περὶ τοῦ ἔργου τούτου ἐκτενέστερον
εἰς ἐπόμενον φύλλον.

— Ὅπὸ τοῦ καταστήματος Φοντάνη ἐν Βερολίνῳ ἔξεδόθη
βιογραφία τῆς "Αννης Ἀμαλίας, δούκισσης
τῆς Σαξωνίκης Βασιλίρης Ἀτζενάγκης,
ἥτις ἐγένετο ἡ ἰδρύτρια, οὕτως εἰπεῖν, τῆς κλασικῆς
ἐποχῆς.

— Ἐπίσης λίαν ἐν διαφέρον σύγγραμμα ἔξεδόθη ὑπὸ τοῦ
Λαΐνχόλδου Σίετ, ἐπιγραψόμενον ὁ Γκαΐτε καὶ οἱ
Ἄδελφοί Γκρίμ.

λουσα νὰ διαδεχθῇ τὴν τέως ἀνώμαλον καὶ ταρα-
χώδην. Υπεγδολικοὶ ἀπεδειχθοῦσαν καὶ οἱ φόβοι περὶ
παραδόσεως μηγάλων ποσῶν τίτλων, ὑπεξιμύδεως
τοῦ τόκου τῆς μεταφορᾶς (report) καὶ χρωκοπίας
ποιλλῶν τῶν ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ ἀγορᾷ μεσιτῶν. Οὐδὲν
τούτων ἐγένετο. Οἱ τίτλοι δὲν προσεφέρθησαν τοδού-
τον ἄθιμοι καὶ καταθλιπτικοί, ὡς ἐνομίζετο, ἢ
μᾶλλον ὡς διεδίδετο παρὰ τῶν ἐξόντων συμφέροντος
τὸν ἐκπεδμόν, τὰ κεφάλαια δὲν ἀπεσύγχθησαν, τὰ
report δὲν ἐγένοντο ἀκριβά, καὶ ἐκτὸς ἐνός ἢ δύο
μεσιτῶν πάντες οἱ ἄλλοι ἐξεπληρώσαν ἀνελλιπός
τὰς ὑποχρεώσεις τῶν. Φαίνεται λοιπὸν ὅτι μεγάλαι
πωλήσεις ἐγένοντο εἰς τὰ ἀνοικτά, ἢ δὲ τοιαύτην κα-
τάστασις ἀποτελεῖ κίνδυνον εἰς τοὺς θιασώτας τοῦ
ἐκπεσμοῦ, οἱ δόποι οἱ παλαιόι μέν, καὶ θὰ παλαισώ-
σιν ἀκόμη ἵσως ἐκμεταλλεύμενοι τὸν τολιτικὸν
κατάστασιν, ἀλλ᾽ ἐν περιπτώσει ἀποσοβήσεως παν-
τὸς κίνδυνου ὁ ἀναγκασθεῖται νὰ καλύψωσι τὰς
πράξεις αὐτῶν πληρόνοντες τὰ ἀντίποια εἰς τοὺς
θιασώτας τοῦ ὑψηλοῦ, ὁ δόποις τάχιον ἢ βράδιον
θὰ ἐπέλθῃ. "Ἄλλως δὲ ἢ κρίσις περιωρίσθη κυρίως
εἰς τὸ γυμναστήριον τῶν Παρισίων καὶ εἰς τὴν
γαλλικήν, ύμντ, κατὰ συμπάθειαν δὲ καὶ εἰς τρία
τέσσαρα ἀλλα κρεώγραφα, ἐπὶ τῶν ὄποιων περιστρέ-
φεται ἢ μεγάλην ἐν Παρισίοις κερδοσκοπία. Πάντα
τὰ ἀλλα κρεώγραφα ἐλάχιστα ἢ οὐδαμῶς ἐκλογίσθησαν,
καὶ ἐπομένως αἱ γενόμεναι ζημίαι οὔτε τόσον
γενικαὶ εἶναι, ἀλλ᾽ οὔτε τόσον καταστρεπτικαὶ,
ὡς παρεστάθησαν. Καὶ αὐτὴν ἢ ὑποτιμησίαν τῶν τουρ-
κικῶν κρεωγράφων δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ σπου-
δαια, λαμβανομένην ὑπὸ δῆλης τῆς σχετικῆς ὑψηλῆς
τιμῆς, εἰς ἣν εὑρέθησαν κατὰ τὴν ἐκρηκτὴν τῆς ἐν
Παρισίοις κρίσεως· ἀλλως δὲ εἰς τὰς λοιπὰς Εὐρω-
παϊκὰς ἀγοράς, μετὰ τῶν ὄποιων δὲν γίνεται συνε-
χῆς ἐπικαταλλαγὴ μετὰ τῶν Παρισίων, οἷον ἐν Βρυ-
ξέλλαις, ἐν Ἀμβέρσῃ, Ἀμβούργῳ, ἢ τιμὴ τῶν τουρ-
κικῶν κρεωγράφων ἔμεινε σχεδόν ἀκόντητος. Εκ
πάντων τούτων τῶν φαινομένων δυνάμεθα νὰ ἐλπί-
σωμεν ὅτι ταχέως γενήσεται ἢ ἐπανόρθωσις, δὲ
τὸ νέον ἔτος, εἰς δὲ εἰσηλθομένην. Δρ�εται ὑπὸ αἰσιούς
εἰσονούς.

Τὰ ἐλληνικὰ κρεώγραφα ἔξακολουθοῦσι βελτιού-
μενα ἐν Εὐρωπῇ, καίτοι ὁ κατ' αὐτῶν ἀχαρακτηρι-
στος πόλεμος τῶν ἐν Ἀθηναῖς πατριωτῶν ἔξακολου-
θεῖ. Ιδόντες πάντα τὰ μέχρι τοῦδε σχέδια αὐτῶν
ἀποτυχόντα, ἐτηλεγράφησαν εἰς Εὐρωπήν ὅτι δῆθεν
αἱ ἐκθέσεις τῶν οἰκονομολόγων ἄγγλους καὶ γάλλους
εἰσὶ δυσμενεῖς, καὶ ὅτι προσεκῆς ἐλάττωσις τοῦ τό-
κου ἔστιν ἀναπόθευκτος. Ελπίζομεν ὅτι καὶ ἡ νέα
αὐτὴ φαῦλος ἐπινόσις θὰ λάβῃ τὴν τύχην τῶν ἀλ-
λῶν τῶν πρὸ αὐτῆς.

N. ΦΩΤΙΑΔΗΣ.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

· Η ἐν τῇ ἀγορᾷ μας ἀποφαξία ἔξακολουθεῖ καὶ ἐ-
ξακολουθεῖ μέχρι παρεκτενεώς τῶν ἐορτῶν. Σίτου
φθασίματα ἐν συνδέσμῳ είχομεν 12500 κοιλά, ὃν 6000

Κατὰ τὰς ἐκ Παρισίων πληγοφορίας ὁ κίνδυνος ἀ-
πεσοβήθη, ὄμαλωτέρα δὲ κατάστασις φαίνεται μέλ-

• ἐκ Ρωμυλίας, πωληθέντα ἀπὸ 9 1)2 ἔως 10 1)2 χρυσᾶ γρόσια κάτω λίθρας τὰ τῆς ἄνω γραμμῆς, τὰ δὲ τῆς κάτω ἀπὸ 8 1)4 ἔως 9, 2500 ἐκ Βαλτοτικίου, δοθέντα πρὸς 10 1)2 καὶ 4000 ἐξ Ἀνατολῆς διὰ τοῦ σιδηροδρόμου, πωληθέντα πρὸς 9 1)4—11 κάτω λίθρας. Ὁ ἀραβόσιτος καπως ἔζητηθει συνεπείᾳ εὐνοϊκῶν ἐξ Εὐρώπης εἰδήσεων καὶ πωλήσεις ἐγένοντο 400000 ὁκάδων πράγματος Ἀνατολῆς δι' ἔξαγωγὴν πρὸς 19—19 1)4. Σκληροῦ σίτου ἐπωλήθησαν 300000 ὁκάδες, τιμῶνται δὲ ὁ τῆς Ἀνατολῆς 33—33 1)2 χρ. παράδεις ὁ δὲ τῆς Ρωμυλίας 34 1)2—36. Κριθῆς ἐπωλήθησαν 100000 ὁκάδες πρᾶγμα Ἀνατολῆς δι' ἔξαγωγὴν πρὸς 10 1)4—10 1)2 ἐνῷ ἡ σκληρὰ τιμᾶται 10 1)2—10 3)4. Ἡ σίκαλις ἐν ἀπραξίᾳ διατελεῖ, ὅνυμαστικῶς τιμωμένην 22—23 παρ. Διὰ τὸν βρώμην ὑπάρχουσιν ἀγορασταὶ εἰς τοὺς 22—22 1)2, ἀλλ' οἱ κάτοχοι δὲν παραχωροῦν.

Τοῦ λιγένος τῆς Ὀδοσσοῦ καταληφθέντος ὑπὸ πάγων ὡς καὶ τοῦ Δουνάβεως, φθασίματα αὐτόθεν δὲν ἔχουμεν, ἀλλ' οὔτε ἐκ Βάρυνης καὶ ἄλλων μερῶν, δι' ὅ καὶ κίνησίς τις ἀνεφάντη ἐν τῇ ἀγορᾷ μας χωρὶς νὰ ἐπέλθῃ μεταβολὴ εἰς τὰς τιμάς.

Εἰς τὰ δύπτια παντελῆς ἀκίνησία, αὐξήσασα τὸν παρακαταθήκην καὶ ιδιως τὸν φασιόλων, ὃν αἱ τιμαὶ σημαντικῶς ἔπαθον.

Καὶ εἰς τοὺς δύπτους ἡ γαλήνη ἔξακολουθεῖ μὲν ἀσημάντους πωλήσεις· 1000 σάκκοι σπασμίων ἐπωλήθησαν δι' Εὐρώπην πρὸς 82—84, δι' ἐπιτόπιον δὲ κατανάλωσιν τιμῶνται 90—92 χρυσοῦς παράδεις ἢ ὁκά. Καναροσπέργων ἐπωλήθησαν 500 σάκκοι πρὸς 81—83, διατελοῦντος τοῦ εἰδούς ἐν ἀξητοσιᾳ ἔνεκα τῶν ἐν Εὐρώπῃ ἐκπεμψῶν. Οἱ καναβόσποροι ὄνυμαστικῶς περιφέρονται ἀπὸ 50 ἔως 51 δι' ἔξαγωγὴν καὶ 63—65 παράδεις δι' ἐπιτόπιον κατανάλωσιν, σύδεμιᾶς γινομένης πράξεως. Λινοσπέργων ἐπωλήθησαν 400 σάκκοι πρὸς 49—50 χρ. παρ. ἢ ὁκά. Ἡ κέγκρος τιμᾶται 23—23 1)2 παρ. ἀνευ πράξεων. Τὰ δ' ἀνασόνια λίαν ἴμελημένα περιφέρονται μεταξὺ 3 καὶ 6 1/4 ἀναλόγως τῆς ποιότητος.

Τὰ ἀποικιακὰ διετέλεσαν εἰς τὸν αὐτὸν θέσιν τοῦ παρελθόντος ἐθνημέρου, αἱ δὲ ζαχάρεις ἀνέλαβον κατὰ 1 εἰσέτι γρόσιον τιμωμένων τῶν πρώτων αὐστριακῶν 120—121 τὸ καντάριον, τῶν δὲ δευτέρων 116—117.

Εἰς τὰ ρωσικὰ εἴδον ἐπικρατεῖ ἡ συγκόθης, κατ' αὐτὸν τὸν ἐποχὴν ἀπραξία, αἱ δὲ τιμαὶ σύδεμως μετεβλήθησαν.

Εἰς τὰ ἐλαιολαδα δὲν ἔχουμεν ν' ἀναφέρωμεν πράξεις ἔνεκα τῶν ἔορτῶν, καὶ εἰς τὰς τιμὰς σύδεμαί ἐπῆλθε μεταβολὴ. Ἀδραμιτίου καὶ Κυδωνιῶν νέας ἰδοδείας τιμῶνται 4—4 1/4 τὸ γιλιόγραμμον μὲν μετζηδιέ, παλαιᾶς Κυδωνιῶν 4 3)4, παλαιὰ Μιτυδηνῆς 4 1)2 καὶ νέα Μουδανίων καὶ Κίου 4 1)4—4 1)2.

Τῶν μετάλλων ἡ ἀγορὰ διετέλεσεν ἴσημχος, ὑποπεσόντων καὶ τῶν σιδήρων εἰς ἀπραξίαν ἔνεκα τῶν ἔορτῶν, ἐκ τούτων ἀναμένονται ἐκ Βελγίου 250 τόννοι.

Ἡ ἐπὶ τῶν ὑφάσμάτων ἀπραξία ἔξακολουθεῖ, ἐνῷ αἱ ἔξαγωγὴς νεώτεραι εἰδήσεις φέρουσιν ὑψωμῖν σημαντικήν.

Ἄξιόλογος κίνησίς ὑπῆρξεν εἰς τὰς δύωρας ἔνεκα

τῶν ἔορτῶν χωρὶς ν' ἀναλάβωσιν αἱ τιμαὶ ἔνεκεν ἀρθονίας.

Ἐκ τῶν εἰδῶν τῆς Ἀνατολῆς ἐπωλήθησαν 75 δέματα τιφτίκια ἀπὸ 12 3)8 ἔως 12 4)4, 53 σάκκοι τζεχριά πρὸς 3 3)8, 14 κιβώτια δόπιου ἀπὸ 102 ἔως 109, καὶ 14 κιβώτια πραγακάνθου ἀπὸ 21 ἔως 24 1)2.

Ναύλωσις μία ἐγένετο βρώμης 400 τόννων ἐξ Αμησοῦ διὰ Μεσόγειον πρὸς 18 φράγκα.

A. Z.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΙ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΣΤΙΑ, περιοδικὸν ἐθδομαδιαῖον.

Διευθυντής καὶ ἐκδότης Γ. Δροσίνης. Ἐν Ἀθήναις, 27 δεκεμβρίου 1892. Περιεχόμενα—Κόραι τῆς Ἑλλάδος, μυθιστορία· Ἀθηναϊκὴ Ἡγώ· Ἀληθῆς φίλη, διήγημα· Ἀρχαιολογικά, αἱ παρὰ τὴν Πυνάκα ἀνασκαφαί. Χρονικά.

Σὺν τῷ τεύχει τούτῳ παρέχονται καὶ τὸ ἔξωφυλλον μετὰ τοῦ πίνακος τῶν περιεχομένων τοῦ λήξαντος ἔτους. Ἡ Ἀθηναϊκὴ δὲ Ἡγὼ ἀφιεροῦται ταῖς ἐπενεγθομέναις μεταρρυθμίσεσι τῆς «τοὺς μετὰ τοῦ παρελθόντος δεσμούς της, δόσους ἡμπόδιζαν αὐτὴν νὰ προγωρίσῃ διαρρηξάστης δόλους ἀνευ προλήψεως, ἀνευ δειλίας»· Ἐστίας, ἀλλὰ δύναται· ἡ νῦν διεύθυνσις νὰ διαρρηγνύῃ τοὺς δεσμούς αὐτῆς μετὰ τοῦ παρελθόντος, τοῦ ἀξιολόγου ἀλλως, δὲν δικαίουται δύως, νομίζομεν, διεκδικοῦσα τὸ μονοπάλιον τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς πνευματικῆς κινήσεως τοῦ ἔθνους, νὰ λησμονῇ οὐ μόνον τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδόμενα περιόδικὰ συγγράμματα, ἐν οἷς καὶ τὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ ἐν Ἀθήναις—διότι ἐξ αὐτῶν ἐπεισοδιακῶς, οὕτως εἰπεῖν, καὶ ἐν παρέδωμα μνημονεύει τοῦ Παρνασσοῦ «περιοδικοῦ βαρυτέρου ὅπωσδήποτε», καθὰ λέγει αὐτη—οἷα ἡ Ἀθηνᾶ, τῆς Ἐπιστημονικῆς Εταιρείας, τὸ Δελτίον τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἐταιρείας καὶ ἄλλα, ἐκτὸς ἐὰν ἡ πνευματικὴ κίνησις παντὸς ἔθνους ἐκδηλώται διὰ μόνων τῶν δοκιμίων τῆς ἐλλαρφᾶς φιλολογίας, ἡ δὲ ἐπιστημονικὴ ἐργασία εἰς οὐδὲν λογίζεται. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἐλλαρφῶν φιλολογικῶν ἔργων παρ' ξανθήν, ζωσα διμιλήσομεν ἀλλοτε, ἐν γε τῷ παρόντι εὐχόμεθα τῇ φίλῃ συναδέλφῳ ἔρεμον τὴν σταδιοδρούμαν.

ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ, περιοδικὸν σύγγραμμα τοῦ ἐν Ἀθήναις διαμονήσαντος Συλλόγου κατὰ μῆνα ἐκδιδόμενον. Διευθυνταὶ Χαράλαμπος· Ἀννινος, Χριστοφόρος Σαμαρτσίδης. Τόμος ΙΕ'. Φυλλάδιον 3, Νοέμβριος. Ἐν Ἀθήναις. —Περιεχόμενα· Περὶ τῆς σημασίας τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς γλώσσης ὡς ὅργανου καθολικῆς παιδείας. Λόγος ἐναρκτήριος· Παλαιογραφικὴ σταχυολογία ἐκ τῶν μαγικῶν βιβλίων. Τὰ μάρμαρα (ἡπειρωτικὰ ἀναμνήσεις). Ἐσπερία Ἡγώ· Ἡ ζλικία τῆς Ελένης· Ο Φασουλῆς· Ο ἀνήρ καὶ η γυνή· Φυτολογικὰ ζητήματα. Πῶς ἀνεκαλύφθη ἡ Αρρεδίτη τῆς Μήλου. Ο "Αραψ φειρατής· Φιλολογ. Σύλλογος· Παρνασσός.

Ο ὑπεύθυνος ΧΡΥΣΟΣΘΕΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ